

Recensió feta a Quaderns de la Selva nº 13, 2001 del llibre d'Elvis Mallorquí

RIUDELLOTS DE LA SELVA,

Elvis Mallorquí (coord.), Quaderns de la Revista de Girona, Monografies locals nº 89, Girona 2001

El que comença a ser prolífic historiador Elvis Mallorquí, coordina en aquest volum la feina d'investigació realitzada per ell mateix juntament amb Joan Boadas, Cristina Congost, Emma Llach, David Mallorquí, Lluís Motjé i Meritxell Pujol. Un equip de treball que ha ultrapassat la simple cronologia històrica, un equip que ha anat més lluny de la simple enumeració quantitativa d'associacions, alcaldes i clubs; un equip, doncs, que ha aconseguit, al meu entendre, plasmar la problemàtica dels pobles petits: la por a la pèrdua de la seva identitat. En el primer capítol del llibre mostren els autors la línia que seguirà tota l'obra: l'impacte de l'home sobre el paisatge. Primerament, la gran preocupació per el paisatge natural, amb l'extinció dels grans mamífers en el segle XIX, les espècies aquàtiques en la dècada de 1970 i l'arribada de noves espècies foranes com el gavià o el cranc vermell. En aquest paisatge natural, l'aigua és la gran protagonista fins al punt de donar nom al poble: els aiguadeixos, les inundacions, els pantans, converteixen el terme de Riudellots en una xarxa fluvial. Fins a tal punt és important l'aigua que la seva acció-destrucció portarà a un canvi de lloc del nucli urbà, la cellera, l'any 1430. Les festes del poble també les relacionen els autors amb l'aigua i els seus efectes: Sant Sebastià, Sant Roc.... I és tan sensible l'actitud dels autors respecte als canvis paisatgístics que fins i tot les inundacions les consideren producte de l'actuació humana amb els canvis de cursos dels rierols, drenatges.....Però no només l'impacte humà afecta al paisatge físic, sinó que els autors no dubten constantment en introduir els canvis en el paisatge social, sobretot el provocat els últims 30 anys. Un poble-corredor, per on hi passa l'A-7, la N-II i el ferrocarril, i només a vuit quilòmetres de Girona, era i és una presa per a la industrialització i el descontrol urbanístic. El mateix títol del capítol 25, "Indústries, indústries" és un clam contra la despersonalització i l'anonimat. De fet, tot el llibre és aquest clam contra la pèrdua de les arrels. I sortosament no ho és en un sentit nostàlgic i passiu, sinó que albiren solucions que passen per la recuperació de la pròpia història oral, per un major control del creixement urbanístic i per una millor participació del teixit social en la dinàmica d'una comunitat que ha passat de ser població disseminada per convertir-se en població concentrada.

Per tots aquests motius, aquests no és un llibre més de la col·lecció de Quaderns de la Revista de Girona: no es limita a narrar, a exposar, sinó que fa parar-nos i reflexionar. I avui més que mai, pensar ens convé a tots: polítics, historiadors, sociòlegs i ciutadans. Benvinguda sia aquesta “nova història” local.